

דף עא.

עין משפט א.ב.ג.

ח"מ סימן רטו פעיף ה

ה ד. המוכר את השדה מכר הקנים המונחים תחת הגפנים להעמידם^י, וכן התבואה המחוברת לקרקע אע"פ שהגיעה להקצר, אבל לא התבואה העקורה מהקרקע אע"פ שהיא צריכה לשדה ליבשה שם, עד שיאמר לו היא וכל מה שבתוכה.

המוכר את השדה בסתם לא מכר הבור^ז וצריך המוכר ליקח לו דרך מהלוקח ואם פירש ואמר חוץ מהבור הרי יש למוכר דרך.

עין משפט ד.

ח"מ סימן רטו פעיף ו

ו ה. במתנה המקבל קנה את כל המחובר^ח בין בשדה בין בבית בין בחצר עד שיפרש, ורק במכר אמרו שהיה ללוקח לעמוד ולפרש ובלא פירש אין לו אלא מה שאמרו.

עין משפט ה.ו.ז.

ח"מ סימן רטו פעיף ז

ז ו. האחים שחלקו זכה אחד מהם בשדה זכה בכולם^ט. וכן המחזיק בנכסי הגר החזיק בשדה זכה בכולם. והמקדיש השדה הקדיש את כולם.

עין משפט ז.

ח"מ סימן רטו פעיף ו

עיינ לעיל עין משפט ד

ו. ממשנה ס"ח ע"ב. ואע"פ שאין הקנים מחוברים לקרקע, מ"מ כיון שקבועין ועומדים ומיוחדים לשדה הן נמכרים עמו. סמ"ע ס"ק כ"ו.

ז. ממשנה ב"ב ע"א.

ח. ודוקא מה שבתוך הדבר הניתן אבל מה שהוא מחוץ ממנו כגון יציע וחצר וכדומה אין חילוק בין מכר למתנה. כ"כ הב"י בשם הר"ן שם.

ט. ממשנה ב"ב ע"א ע"א דכל המקדיש בעין יפה הוא מקדיש דאם לא כן מי הכריחו להקדיש וכמ"ש הטעם במתנה. סמ"ע ס"ק מ"ג.

הו"מ סימן רנג סעיף יד

עין משפט ט.י.

ד. טז. שכיב מרע שאמר תנו בית המחזיק מאה חביות לפלוני, ולא נמצא אצלו בית שמחזיק פחות ממאה עשרים הרי נותנים לו בית המחזיק מאה ועשרים חביות.^ז

הו"מ סימן רמז סעיף ט

עין משפט כ.

ט. יב. הקונה ב' אילנות בתוך שדה חבירו אין לו קרקע, וע"כ מת האילן או נקצץ אין לו כלום.^ח

* אבל יש לו שיעור כדי שיוכל לעבור מלקט תאנים עם הסל שבידו, ואין המוכר יכול לזרוע שם.

ט. יג. הגדילו השני אילנות והוציאו שריגים יקוץ^ט, שמא יצמח בארץ ויאמר למוכר שלושה אילנות מכרת לי ויש לי קרקע. אבל נתפשטו הענפים אפי' למרחוק א"צ לקוץ^י.

הו"מ סימן רמז סעיף יא

עין משפט ל.

יא. טו. המוכר קרקע ושייר אילנות הרי יש לו חצי בקרקע^{יא} שאם לא היה משייר בקרקע היה אומר לו הלוקח עקור אילנותיך.

י. מב"ב ע"א ע"א שהנותן בעין יפה נותן. וכתב הב"י שעשוי האדם לטעות בין מאה למאה עשרים אבל ביותר מזה אין נותנים לו.

כ. ממשנה בתרא פ"א ע"א.

ל. ז"ל הטור שמא יצאו מן הגזע הסמוך לארץ ויתכסו אח"כ בקרקע עד שיראו כשלושה ויטען הלוקח לקחתי ג' אילנות מתחילה ויש לי קרקע עמהם. ואע"פ שהלוקח צריך להביא ראיה כמו בסעיף ח' מ"מ לא ניחא לו לירד עמו לדין.

ועוד כיון שזה דבר שאינו שכיח שיצמח ויתכסה בעפר אם יבואו לדין יהיו דברי הלוקח קרובים לשמוע באומרו שקנה ג'. סמ"ע ס"ק ל"ב.

מ. ואפי' שהצל מזיק לבית השליחין מ"מ כיון שאין לו קרקע הרי שיעבד לו המוכר שדהו לכל צרכיו וע"מ כן לקחן ממנו, משא"כ בקנה ג' אילנות שלא שיעבד לו המוכר מקרקעותיו כלום משום כך יכול המוכר להכריחו לקוץ הענפים שנפשטו יותר ממה שהיה בשעת המכירה. סמ"ע ס"ק ל"ג.

נ. מרב זביד ב"ב ל"ז ע"א, ורמב"ם פכ"ד ממכירה הלכה ח', והמ"מ פירש שם ואפי' שייר המוכר רק ג' אילנות שייר חצי קרקע דשייר בעין יפה, והיש אומרים ס"ל דגם בשייר לעצמו ג' אילנות יש לו רק קרקע הצריך להם ולא מחצית מכל הקרקע. סמ"ע ס"ק ל"ו.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

וי"א א" דאין למוכר אלא קרקע הצריך להם.

*

ס. והוא הראב"ד והצריך להם היינו תחתיהן וביניהן וחוצה להן כמלא אורה וסלו.